

Programa de llengua catalana

nivell de suficiència

març 2005

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Política Lingüística

Índex

OBJECTIUS

1. Objectius generals de nivell	3
2. Objectius generals de grau	5
2.1 Habilitats receptives	5
2.2 Habilitats productives	5
2.3 Marc sociolingüístic	6
3. Objectius específics de grau	7
3.1. Competència discursiva	7
3.2 Competència lingüística	10
3.3 Coneixements sociolingüístics	11

CONTINGUTS

1. Textos	12
1.1 Habilitats receptives	12
1.2 Habilitats productives	13
2. Elements lingüísticotextuals	14
2.1 Text	14
2.1.1 El text com a unitat de comunicació	14
2.1.2 Adequació	15
2.1.3 Coherència i cohesió	16
2.2 Morfosintaxi i lèxic	18
2.2.1 L'oració	18
2.2.2 Components del grup nominal	19
2.2.3 Components del grup verbal	20
2.2.4 Enllaços	20
2.2.5 Signes de puntuació	21
2.2.6 Lèxic	21
2.3 Fonètica i ortografia	22
2.3.1 Vocalisme	22
2.3.2 Consonantisme	23
2.3.3 Convencions gràfiques	24
3. Marc sociolingüístic	25
3.1 Formació i evolució de la llengua catalana	25
3.2 Varietats de la llengua	25

1. OBJECTIUS GENERALS DE NIVELL

Nivell

Els coneixements i les habilitats descrits en aquest programa s'emmarquen en les propostes que fa el Consell d'Europa en el document *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar* per al nivell de "domini funcional efectiu" (Effective). Alhora, es corresponen amb el que es demana en el Certificat de nivell de suficiència de català de la Secretaria de Política Lingüística.

Des d'un punt de vista instrumental, l'obtenció d'aquest Certificat exigeix de la prova de català de les oposicions per a l'accés a determinats cossos de l'Administració pública i permet acreditar aquest nivell de català en l'accés a llocs de treball de l'empresa privada.

Objectius generals

En assolir el nivell de suficiència, l'aprenent ha de tenir una competència comunicativa que li permeti comunicar-se en varietat estàndard, oralment i per escrit, de manera flexible i eficaç en les situacions comunicatives de caràcter formal usuals de l'àmbit social. Ha de tenir un bon domini de la llengua general i s'ha de poder expressar amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de cercar d'una manera gaire evident paraules o expressions. Més concretament, ha de ser capaç de:

- Produir textos clars i ben estructurats tractant temes complexos, i saber desenvolupar punts concrets de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents a fi d'arribar a una conclusió adequada. Ha de conèixer i saber aplicar les diferents formes d'organització textual (descriptiva, narrativa, directiva, argumentativa i expressiva) i saber-les combinar.
- Adaptar-se a diferents rols socials propis dels àmbits esmentats de manera flexible i eficaç. Ha de saber escollir l'estil, la varietat lingüística i el nivell de formalitat adequats a les circumstàncies.
- Comprendre textos orals, llargs i complexos, d'una àmplia gamma de temes. Ha de comprendre la intenció comunicativa de l'emissor, les idees principals, les secundàries i les no formulades explícitament, en textos formals sobre temes d'interès general i en textos específics de divulgació pronunciats en llengua estàndard, així com les idees principals i les secundàries en textos pronunciats en les diferents varietats geogràfiques.
- Parlar de manera flexible i eficaç per expressar idees i opinions i per desenvolupar temes complexos amb finalitats diverses (negocis, lleure, amistat, voluntariat, esports...) i ha de saber relacionar la seva aportació amb el discurs d'altres interlocutors. S'ha d'expressar amb fluïdesa, amb un vocabulari ric i precís i amb una correcció suficient, i també ha de saber organitzar i controlar el discurs, que ha de resultar comunicativament eficaç. També ha de saber superar els possibles buits de significat mitjançant circumloquis, paràfrasis, definicions, explicacions o autorectificacions.
- Entendre textos escrits amb finalitats i graus de formalitat diversos: textos literaris o basats en fets, articles sobre temes d'interès general i temes específics de divulgació o de la seva àrea professional, escrits en diferents varietats geogràfiques i en varietat estàndard. N'ha de comprendre les idees principals, les secundàries i els significats no formulats explícitament (la intenció comunicativa, els dobles sentits, el punt de vista, l'actitud de l'emissor...). També ha de saber captar l'organització del text, valorar-ne la precisió, la riquesa lèxica i l'interès temàtic.

- Escriure textos d'una certa extensió utilitzant els recursos lingüístics de manera variada i adequada, i amb un grau de correcció suficient. Ha de poder desenvolupar temes complexos en cartes i informes i saber prioritzar i destacar els aspectes més importants. Els textos han de ser clars, ben estructurats i cohesionats, amb un ús força precís dels elements que indiquen la relació i la progressió de les idees, i han de tenir un estil adequat a l'objectiu, al destinatari i al context.

Alhora:

- Ha d'haver adquirit un domini de la morfologia i la sintaxi que li permeti expressar-se amb fluïdesa i flexibilitat, utilitzant estructures diverses i de certa complexitat. Ha de poder controlar les diferents estructures organitzatives i els diferents mecanismes de cohesió. Ha d'arribar al domini conscient de les regles generals i particulars de l'ortografia i les seves excepcions en el vocabulari general i en l'específic de temes de la seva àrea professional o del seu interès.
- Ha de dominar un repertori lèxic ampli, amb expressions idiomàtiques (frases fetes, metàfores, intensificadors, etc.) i mots col·loquials; així com els mecanismes més usuals de formació de mots.
- Ha d'haver adquirit una pronunciació i una entonació clares i naturals, i ha de poder variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració a fi d'expressar matisos subtils de significat.
- Ha de conèixer la importància de l'aplicació de la normativa en la varietat estàndard com a llengua comuna de referència i ha de conèixer l'existència d'estàndards regionals. També ha de conèixer les principals característiques de les varietats geogràfiques, generacionals i socials i valorar-ne l'ús.
- Ha de conèixer la situació actual de la llengua catalana en el territori propi.

2. OBJECTIUS GENERALS DE GRAU

Programa de llengua catalana **nivell de suficiència**

Objectius generals de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.1 Habilitats receptives	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre textos orals i escrits de caràcter narratiu i descriptiu, de ficció i de no ficció, propis dels àmbits privat, social i laboral. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre textos de caràcter explicatiu, directiu i predictiu –orals i escrits– propis dels àmbits privat, social i laboral. • Comprendre textos literaris orals i escrits i textos de caràcter familiar produïts en les diverses varietats geogràfiques. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre textos orals i escrits de caràcter argumentatiu propis dels àmbits privat, social i laboral. • Comprendre textos orals de l'àmbit familiar i textos orals de ficció produïts en diverses varietats generacionals i socials.
2.2 Habilitats productives	<ul style="list-style-type: none"> • Fer narracions i descripcions orals i presentacions d'actes públics i de conferencians amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa. • Llegir en veu alta textos literaris amb fidelitat, amb la pronunciació correcta i amb l'entonació, el ritme i la velocitat adequats. • Escriure textos narratius i descriptius i narracions i descripcions inserides en textos diversos dels àmbits privat, social i laboral, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Fer exposicions orals de tipus informatiu o didàctic sobre temes d'interès general i donar instruccions de certa complexitat, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa. • Llegir en veu alta textos explicatius i predictius propis dels mitjans de comunicació amb fidelitat, amb la pronunciació correcta i amb l'entonació, el ritme i la velocitat adequats. • Escriure textos de caràcter explicatiu i directiu sobre temes generals o coneguts de l'aprenent i explicacions i instruccions inserides en textos diversos dels àmbits privat, social i laboral, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa. • Preparar per escrit presentacions d'actes i guions d'intervencions en reunions, tenint en compte l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Fer argumentacions orals en situacions formals, amb suport escrit o sense, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa. • Llegir correctament textos argumentatius formals o de caràcter literari en actes públics. • Escriure textos argumentatius sobre temes generals o coneguts de l'aprenent i argumentacions inserides en textos diversos dels àmbits privat, social i laboral, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa.

Objectius generals de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.3 Marc sociolingüístic	<ul style="list-style-type: none"> • Conèixer l'estat actual de la llengua catalana, el concepte de llengua estàndard i el valor de la normativa com a eix central de l'estàndard. 	<ul style="list-style-type: none"> • Conèixer els trets característics de les diverses varietats geogràfiques i aplicar-los en la identificació de la varietat corresponent en textos orals i escrits de caràcter literari i de l'àmbit familiar. 	<ul style="list-style-type: none"> • Conèixer els trets característics de les diverses varietats històriques, generacionals i socials i aplicar-los en la identificació de la varietat corresponent en textos orals i escrits de caràcter literari i de l'àmbit familiar.

3. OBJECTIUS ESPECÍFICS DE GRAU

Objectius específics de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
3.1 Competència discursiva	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre el fil argumental d'obres de teatre, pel·lícules, novel·les, contes i còmics, saber determinar-ne el tema o els temes principals i la intenció de l'autor o el director i saber resumir-ne l'argument. • Comprendre notícies i reportatges emesos pels mitjans de comunicació orals, guies de viatge, itineraris i ressenyes discriminant les informacions principals de les complementàries. • Saber presentar actes i conferenciants oralment, amb l'ajuda d'un guió, i saber fer comentaris públics de fets i esdeveniments amb l'adequació que requereix la situació comunicativa, amb un discurs coherent i amb correcció. • Saber interpretar adequadament els signes de puntuació, aplicar les regles de fonètica sintàctica vocàlica i fer l'entonació adequada per tal de fer intel·ligibles fragments d'obres literàries o textos poètics breus llegits en veu alta i donar-los expressivitat. • Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos narratius i descriptius, segons el punt de vista adoptat per l'emissor d'acord amb la intenció comunicativa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre de manera global i detallada textos explicatius, directius i predictius, discriminant la informació principal de la complementària i sabent determinar-ne el tema i la intenció de l'autor. • Comprendre de manera global i detallada textos de caràcter familiar i textos literaris produïts en les diverses varietats geogràfiques. • Saber fer exposicions orals de tipus explicatiu, amb l'ajuda de suport escrit i amb la utilització de recursos lingüístics i no lingüístics que faciliten l'acompliment del propòsit comunicatiu del text. • Saber interpretar adequadament els signes de puntuació, aplicar les regles de pronunciació del vocalisme i el consonantisme i fer les pauses i l'entonació adequades en la lectura en veu alta de textos de caràcter explicatiu i predictiu propis dels mitjans de comunicació per tal de fer-los intel·ligibles als oients. • Aplicar les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió en la redacció de textos explicatius i directius. 	<ul style="list-style-type: none"> • Saber discriminar les informacions rellevants de les secundàries i comprendre les idees principals de textos argumentatius com ara discursos, exposicions, crítiques, editorials, articles d'opinió i comunicats formals. • Comprendre les idees principals i la informació complementària rellevant de textos orals de l'àmbit privat i textos de creació literària produïts en diverses varietats generacionals i socials. • Reconèixer, comprendre i valorar l'opinió expressada per l'autor en editorials, articles d'opinió, crítiques teatrals o cinematogràfiques. • Saber exposar i defensar l'opinió pròpia amb correcció, fluïdesa i claredat en una reunió formal, una taula rodona o un debat, seleccionant la informació pertinent segons el propòsit comunicatiu i tenint en compte les intervencions dels altres participants. • Saber fer exposicions orals de caràcter argumentatiu amb l'ajuda de suport escrit i utilitzant recursos lingüístics i no lingüístics que faciliten l'acompliment del propòsit comunicatiu.

Objectius específics de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
3.1 Competència discursiva	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió i aplicar-los en la redacció de textos narratius i descriptius. • Reconèixer i comprendre els conceptes d'adequació, coherència i cohesió com a propietats del text, conèixer les estratègies i els mecanismes amb què es concreten en el text i aplicar-los en la producció de textos narratius i descriptius. • Reconèixer i aplicar adequadament els recursos gramaticals i textuais que modalitzen l'enunciat segons l'interès de l'emissor de presentar-lo amb més o menys objectivitat i segons la situació comunicativa en què es produeix el text. • Reconèixer i comprendre l'estructura d'una narració i les diverses maneres de presentar la informació en una descripció, i aplicar-les en la redacció de contes, diaris de viatge, ressenyes, notícies de premsa, retrats. • Conèixer el procediment de configuració del discurs reportat —discurs directe i indirecte— i aplicar-lo com a recurs estilístic en la redacció d'un text narratiu o d'una entrevista. 	<ul style="list-style-type: none"> • Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos explicatius i directius i en la preparació de presentacions d'actes i d'intervencions en reunions, segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor. • Reconèixer i comprendre l'estructura del text explicatiu i les estratègies discursives aplicables a aquest tipus de textos, i aplicar-les en la redacció de textos explicatius com ara articles breus sobre temes generals, exposicions de l'àmbit acadèmic, etc. • Reconèixer, comprendre i aplicar la manera d'organitzar la informació, la precisió del lèxic i els recursos lingüístics que determinen el to neutre de la informació en un text de caràcter directiu, oral o escrit. • Reconèixer i aplicar adequadament, segons la situació comunicativa en què es produeix el text, els recursos gramaticals i textuais que modifiquen el discurs per fer-lo més proper al receptor o més distanciat. • Conèixer i aplicar els recursos gramaticals i textuais que serveixen per expressar prediccions i també els que afegeixen al discurs matisos de probabilitat, condició o possibilitat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Saber llegir en veu alta textos formals, amb correcció i fluïdesa i de forma adequada a la situació comunicativa, en actes literaris, celebracions litúrgiques o altre tipus d'actes públics. • Aplicar les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió en la redacció de textos argumentatius sobre temes generals o coneguts dels àmbits privat, social i laboral. • Conèixer diversos procediments i tècniques per preparar guions, esquemes i resums i aplicar-los en la preparació de material escrit de suport d'exposicions i intervencions orals. • Comprendre el valor de les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor com a fenòmens pragmàtics que determinen el tipus d'informació seleccionada per l'emissor en un enunciat, i aplicar aquests criteris en la selecció de la informació per redactar textos argumentatius. • Reconèixer i comprendre l'estructura característica de les argumentacions i les estratègies discursives aplicables a aquest tipus de textos, i aplicar-les en la producció de textos argumentatius com ara articles breus i cartes al director.

Objectius específics de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
3.1 Competència discursiva	<ul style="list-style-type: none"> • Aplicar diversos procediments i tècniques que permeten sintetitzar la informació d'un text en un resum. • Comprendre i aplicar els recursos d'expressió temporal i l'ordre de presentació dels fets per organitzar de forma coherent un text narratiu. • Comprendre i aplicar l'ordre de presentació de la informació en un text descriptiu i els elements que serveixen per establir les referències espacials en l'elaboració d'una descripció. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre i aplicar els diversos elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs i/o com a elements de referència discursiva. • Comprendre la relació de sinonímia i d'antonímia que s'estableix entre mots diferents a l'interior d'un text, i aplicar aquest procediment com a recurs de variació i de cohesió lèxiques. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre i aplicar l'ordre i la progressió de les idees en el plantejament de la tesi i els arguments en textos de caràcter argumentatiu, com a manifestació de la coherència textual i com a estratègia per aconseguir el propòsit comunicatiu. • Conèixer els elements gramaticals que serveixen per expressar oposició, causa i conseqüència i aplicar-los en la redacció de textos de caràcter argumentatiu. • Reconèixer les marques de presència i de distanciament de l'emissor i del receptor i aplicar-les adequadament en la producció de textos per aconseguir més o menys proximitat amb el receptor. • Comprendre i aplicar els diversos elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs i/o com a elements de referència discursiva.

Objectius específics de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
3.2 Competència lingüística	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre i aplicar els fenòmens sintàctics que es detallen en el programa de grau 1 i reconèixer-los com a factors de cohesió textual • Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen la morfologia dels components del grup nominal i del grup verbal que es detallen a l'apartat de continguts del programa de grau 1. • Reconèixer i aplicar correctament els signes de puntuació com a marcadors de fenòmens sintàctics que afecten la coherència i la cohesió del text. • Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen els aspectes de pronúncia i d'ortografia del vocalisme detallats en l'apartat de continguts del programa de grau 1. • Conèixer les abreviatures d'ús més corrent i els criteris generals que s'apliquen a l'hora d'abreujar un mot. • Conèixer el valor dels refranys, de les frases fetes i de les figures retòriques més usuals com a recursos retòrics i estilístics que serveixen per enriquir, matisar i precisar el significat del text. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre i aplicar els fenòmens sintàctics que es detallen en el programa de grau 2 i reconèixer-los com a factors de cohesió textual. • Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen la morfologia dels components del grup nominal i del grup verbal que es detallen a l'apartat de continguts del programa de grau 2. • Conèixer els usos dels enllaços i els signes de puntuació que es detallen en el programa de grau 2 i els recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text, i saber aplicar-los correctament com a elements de coherència i cohesió textuals. • Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen els aspectes de pronúncia i d'ortografia del consonantisme detallats en l'apartat de continguts del programa de grau 2. • Comprendre els procediments de composició i de derivació del lèxic i aplicar-los com a recursos de creació lèxica i de variació en un text. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comprendre i aplicar els fenòmens sintàctics que es detallen en el programa de grau 3 i reconèixer-los com a factors de cohesió textual. • Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen la morfologia dels components del grup nominal i del grup verbal que es detallen a l'apartat de continguts del programa de grau 3. • Reconèixer i aplicar correctament els signes de puntuació com a marcadors de fenòmens sintàctics que afecten la coherència i la cohesió del text. • Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen els aspectes de pronúncia i d'ortografia del consonantisme detallats en l'apartat de continguts del programa de grau 3. • Conèixer la funció distintiva en l'ús de les majúscules i els criteris d'aplicació de les majúscules en els casos més generals. • Conèixer els diferents tipus de diccionaris i la seva organització, i saber-los utilitzar adequadament per extreure'n informació referida a la pronunciació, l'ortografia, la morfologia, els usos i el significat de les paraules.

Objectius específics de grau			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
3.3 Coneixements sociolingüístics	<ul style="list-style-type: none"> • Reconèixer i comprendre l'estat actual de la llengua catalana, el concepte de llengua estàndard i el valor de la normativa com a eix central de l'estàndard. 	<ul style="list-style-type: none"> • Reconèixer i comprendre la unitat de la llengua catalana i la seva diversitat pel que fa a les diferents varietats geogràfiques. • Reconèixer i comprendre els trets més significatius dels dialectes catalans i aplicar-los en la identificació de la varietat i en la comprensió global i detallada de textos de l'àmbit privat i textos literaris breus, orals i escrits, produïts en les diverses varietats geogràfiques. 	<ul style="list-style-type: none"> • Conèixer les principals etapes de l'evolució de la llengua catalana i comprendre globalment algunes mostres literàries dels principals autors. • Reconèixer els principals trets fonètics, morfosintàctics i lèxics que caracteritzen les varietats generacionals i socials, i aplicar-los en la identificació de la varietat i en la comprensió de textos de l'àmbit privat i de creació literària que manifestin marcadament aquestes característiques.

CONTINGUTS**1. TEXTOS**

	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
	Textos de caràcter narratiu i descriptiu	Textos de caràcter directiu, explicatiu i predictiu	Textos de caràcter argumentatiu
1.1 Habilitats receptives			
Comprensió oral	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pel·lícules, obres de teatre. • Notícies i reportatges de ràdio i TV. 	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Documentals, reportatges, visites guiades. • Previsions diverses: meteorològiques, econòmiques, tecnològiques, mediambientals. <p>En diverses varietats geogràfiques: converses quotidianes, rondalles, cançons.</p>	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Discursos, conferències, exposicions en debats i taules rodones, oratòria judicial i política. • Crítiques de cinema i teatre emeses pels mitjans de comunicació. <p>En diverses varietats generacionals i socials: converses quotidianes, obres de teatre.</p>
Comprensió lectora	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Novel·les, biografies, contes, còmics. • Guies de viatge, itineraris, ressenyes de llocs. • Retrats (aspectes físics, psicològics, biogràfics). 	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Textos explicatius i directius dels àmbits industrial i comercial: manuals d'instruccions, prospectes, opuscles, publicitat. • Textos informatius i explicatius dels àmbits administratiu, judicial i mèdic (bans, citacions, notificacions, prescripcions mèdiques). • Textos explicatius sobre temes generals o coneguts de l'aprenent (articles informatius o divulgatius, articles de diccionari i d'enciclopèdia, llibres de text). • Previsions diverses: meteorològiques, econòmiques, tecnològiques, mediambientals; horòscops. <p>En varietats geogràfiques: textos d'àmbit privat i textos literaris breus com ara: notes, cartes familiars, contes, rondalles, cançons.</p>	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Textos d'opinió propis dels mitjans de comunicació: editorials, articles, crítiques i comentaris sobre fets d'actualitat. • Recensions sobre obres de teatre, cinema, literatura. <p>En varietats generacions i socials: còmics i mostres literàries amb trets marcats.</p> <p>En varietats històriques: mostres de textos formals d'algunes etapes històriques.</p>

	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
	Textos de caràcter narratiu i descriptiu	Textos de caràcter directiu, explicatiu i predictiu	Textos de caràcter argumentatiu
1.2 Habilitats productives			
Expressió oral	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Narracions d'anècdotes i esdeveniments, comentaris públics de fotografies, diapositives, etc. • Presentacions d'actes públics i conferenciants i autopresentacions en situacions formals. <p>Lectura en veu alta de poemes i altres textos de caràcter literari.</p>	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instruccions de certa complexitat: funcionament d'aparells, receptes de cuina. • Explicacions de caràcter didàctic o informatiu sobre temes d'interès general. <p>Lectura en veu alta de textos propis dels mitjans de comunicació.</p>	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Intervencions en debats, assemblees o altres actes. • Exposicions en reunions formals i debats a fi d'expressar l'opinió, convèncer, exposar un fet, etc. <p>Lectura en públic: actes literaris, celebracions litúrgiques, etc.</p>
Expressió escrita	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Diari de viatge, ressenyes, programes d'itineraris o visites turístiques. • Retrats (físics, psicològics, biogràfics). • Narracions d'esdeveniments. • Resums de pel·lícules i obres de teatre i d'altres textos narratius. 	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Textos directius i explicatius de certa complexitat: receptes de cuina, indicacions per tenir cura d'animals i plantes, per reparar avaries, etc. • Textos de caràcter explicatiu sobre temes generals o coneguts de l'aprenent (escrits informatius o divulgatius per a una publicació). • Instruccions diverses (funcionament d'aparells, ús de serveis, regles de jocs, etc.), bases per participar en concursos o per sol·licitar un servei (beques, subvencions, ajuts). <p>Textos escrits per ser dits: presentacions d'actes, guions d'intervencions en reunions.</p>	<p>Relació de gèneres que es poden treballar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Textos de caràcter argumentatiu sobre temes generals o coneguts de l'aprenent (articles d'opinió, cartes al director). <p>Guions, esquemes i resums com a suport escrit d'exposicions orals o entrevistes.</p>

2. ELEMENTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS

2.1 Text

	Continguts		
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
<p>2.1.1 El text com a unitat de comunicació</p> <p>Propietats</p>	<p>Concepte d'adequació:</p> <ul style="list-style-type: none"> • la situació de comunicació • exigències del gènere <p>Concepte de coherència:</p> <ul style="list-style-type: none"> • el text, construcció articulada amb unitat de sentit • selecció i organització de la informació <p>Concepte de cohesió:</p> <ul style="list-style-type: none"> • textura, lligam (el text com a teixit) • connectors, el·lipsi, puntuació 		
<p>Formes d'organització textual</p>	<p>Principals formes d'organització textual segons la manera d'abordar la realitat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • text descriptiu (realitat estàtica) • text narratiu (realitat dinàmica) • text directiu (realitat pretesa) • text argumentatiu (realitat psicològica racional) • text expressiu (realitat psicològica emotiva) <p>Altres formes d'organització textual:</p> <ul style="list-style-type: none"> • text explicatiu • text predictiu <p>Els gèneres textuais.</p>		

		Continguts		
		Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
Etapas de producció	<p>Planificació:</p> <ul style="list-style-type: none"> • generació d'idees • selecció de la informació segons el context de comunicació i el propòsit <p>Textualització:</p> <ul style="list-style-type: none"> • organització de la informació segons l'especificitat del tema i el coneixement per part del receptor • distribució en paràgrafs <ul style="list-style-type: none"> • elements de referència i de cohesió <p>Revisió: durant el procés i al final.</p>			<p>Planificació:</p> <ul style="list-style-type: none"> • procediments i tècniques de síntesi
2.1.2 Adequació	<p>Anàlisi de la situació en què es produeix el text Emissor i receptor i rols respectius. Propòsit comunicatiu. Context. Canal de comunicació.</p> <p>Adequació a la situació comunicativa Concepte de registre. Factors que determinen el registre:</p> <ul style="list-style-type: none"> • camp: tema i grau d'especialització • mode: canal oral o escrit, espontani o planificat • to: formalitat, formes de tractament • propòsit o intenció <p>Adequació al gènere Convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.</p> <p>Estil i modalització Objectivitat i subjectivitat en textos descriptius. Marques que reflecteixen l'actitud del parlant respecte allò que diu. La combinació d'estil directe i estil indirecte com a recurs estilístic en un text narratiu. Punt de vista adoptat per l'emissor en els textos narratius: intern o extern, objectiu, omniscient.</p>	<p>Adequació a la situació comunicativa Anàlisi de la situació en què es produeix el text. Elecció del registre. Punt de vista adoptat per l'emissor segons el seu propòsit comunicatiu. Especificitat del lèxic segons el tema i el destinatari.</p> <p>Adequació al gènere Convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.</p> <p>Estil i modalització Tractament objectiu de la informació. Estil distanciat (impersonal) o de participació (primera persona del plural).</p>	<p>Adequació a la situació comunicativa Anàlisi de la situació en què es produeix el text. Elecció del registre.</p> <p>Adequació al gènere Convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.</p> <p>Estil i modalització Marques que afavoreixen la presència o l'allunyament de l'emissor i del receptor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • tria de la persona gramatical (pronom de primera persona, plural fictici en primera persona del plural, tercera persona del singular) • generalitzacions • construccions personals o impersonals <p>Avantatges del llenguatge positiu.</p>	

Continguts			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
<p>2.1.3 Coherència i cohesió</p> <p>Formes d'organització textual</p>	<p>Quant al text descriptiu: Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor.</p> <p>Ordre de presentació de la informació: sumatiu, jeràrquic (de més general a més concret) o itinerant (d'esquerra a dreta, de dalt a baix).</p> <p>Expressió de la referència espacial d'un element: adverbis i locucions adverbials de lloc, preposicions que introdueixen complements circumstancials de lloc, ús dels verbs <i>ser</i>, <i>estar</i> i <i>haver-hi</i>.</p> <p>Quant al text narratiu: Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor.</p> <p>Estructura: plantejament, nus i desenllaç.</p> <p>Ordre de la informació: diferència entre l'ordre real dels esdeveniments i l'ordre escollit per presentar els fets (presentació lineal, començar per la situació final i anar als fets que l'han originada, narració de dues històries en paral·lel).</p> <p>Expressió temporal: aspecte perfectiu i imperfectiu del verb, adverbis i locucions adverbials de temps, oracions temporals.</p>	<p>Quant al text directiu: Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.</p> <p>Ordre de la informació: ordre de les accions, marques d'ordre que les introdueixen.</p> <p>Trets característics de les instruccions (textos directius): ús de formes d'imperatiu (o altres temps verbals), verbs específics que expressen una instrucció (<i>haver de</i>, <i>caldre</i>, etc.), esquematisme i concisió de les informacions.</p> <p>Quant al text explicatiu: Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.</p> <p>Estructura: presentació, desenvolupament (qüestionament i resposta), conclusió.</p> <p>Estratègies discursives: definició, exemplificació a partir de coses concretes, analogia, reformulació, citació d'autoritat.</p> <p>Modificació i adaptació del discurs oral en funció de la comprensió que en fa el destinatari: explicacions, exemples, repeticions, precisions, etc.</p> <p>Quant al text predictiu: Trets característics: ús del temps futur, verbs amb significat predictiu, conjuncions i locucions condicionals, adverbis, locucions i perífrasis que afegeixen a la predicció un matís de probabilitat o possibilitat.</p>	<p>Quant al text argumentatiu: Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.</p> <p>Estructura: introducció, nucli (tesi, arguments i contraarguments) i conclusió.</p> <p>Progressió temàtica:</p> <ul style="list-style-type: none"> • arguments ordenats de més fort a més feble o de més feble a més fort • articulació entre informació coneguda o represa i informació nova (tema i rema) • segmentació en paràgrafs <p>Les informacions implícites d'un enunciat segons el context concret de la comunicació.</p> <p>Estratègies discursives: interrogació retòrica, argument d'autoritat o basat en un exemple, anticipació i repetició, concessió a l'adversari (antítesi +però +tesi), relat d'una experiència personal, al·lusió a elements culturals del coneixement compartit.</p>

		Continguts		
		Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
Funcions textuais dels elements de la llengua	<p>Referència La determinació i la indeterminació com a manifestació de referents coneguts i referents nous dins d'un text.</p> <p>Demostratius i possessius com a elements de referència textual, endofòrica i exofòrica.</p> <p>Concordança La concordança com a factor de cohesió textual:</p> <ul style="list-style-type: none"> • els noms col·lectius • l'adjectiu o l'article amb més d'un substantiu • el verb amb un subjecte sintàcticament complex (llarg, coordinat, etc.) <p>Connexió La connexió de sintagmes i oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de coordinació amb valor copulatiu, distributiu, disjuntiu, adversatiu i il·latiu.</p> <p>Recursos textuais Elements que serveixen per qualificar o determinar i que aporten expressivitat al text: adjectius, metàfores, comparacions, oracions comparatives, oracions adjectives explicatives i especificatives.</p>	<p>Connexió Els pronoms relatius com a elements de connexió i de coreferència textual.</p> <p>Ús de sintagmes preposicionals, adverbis, locucions adverbials i oracions que funcionen com a elements de connexió i com a organitzadors del discurs (<i>en altres paraules, al mateix temps, és per això que, com ja hem dit més amunt, és a dir, per exemple, d'una banda, de l'altra, en conclusió</i>).</p> <p>Recursos textuais Les relacions de sinonímia i d'antonímia entre mots com a factors de cohesió lèxica i com a recursos de variació.</p> <p>Els procediments de composició i de derivació del lèxic com a recursos de variació en un text.</p> <p>La paràfrasi i l'exemplificació com a recursos de coherència i cohesió lèxica dins el text.</p> <p>Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes gràfics, etc.</p>	<p>Referència La correspondència de cada pronom feble amb un antecedent com a condició necessària de coreferència ben establerta en un text.</p> <p>Connexió L'expressió de les relacions d'oposició, causa i conseqüència entre les idees en textos argumentatius i explicatius: nexes d'unió entre oracions (conjuncions, adverbis, locucions causals o consecutives...), verbs que expressen causa, conseqüència o oposició.</p> <p>Elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs i/o com a elements de referència discursiva amb la finalitat d'introduir exemplificacions, aclariments, conclusions, represa d'informació, etc. (<i>per citar algun cas, per resumir, per dir-ho d'una altra manera...</i>).</p> <p>La connexió d'oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de subordinació com a elements de cohesió sintàctica i/o semàntica.</p>	

2.2 Morfosintaxi i lèxic

	Continguts		
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.2.1 L'oració	<p>Conceptes d'oració simple i oració composta.</p> <p>Oració composta: oracions coordinades i subordinades; oracions coordinades juxtaposades.</p> <p>Modalitats oracionals:</p> <ul style="list-style-type: none"> • declarativa, per donar informació • imperativa i exhortativa, per influir en la conducta del receptor • interrogativa, per demanar informació • exclamativa, que remarca algun aspecte subjectiu de l'emissor <p>El mode verbal, l'entonació i l'ordre dels mots associats a les modalitats oracionals.</p> <p>Estructures oracionals:</p> <ul style="list-style-type: none"> • construccions personals i impersonals • construccions actives i passives • oracions interrogatives indirectes 	<p>Tipus d'oracions subordinades: substantives, adjectives i adverbials.</p> <p>Oracions subordinades adjectives: estructura i funció.</p>	<p>Oracions subordinades substantives: estructures i funcions.</p> <p>Oracions subordinades adverbials: estructures i funcions.</p>

		Continguts		
		Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.2.2 Components del grup nominal	<p>Determinants i quantificadors Article:</p> <ul style="list-style-type: none"> Casos especials sense apostrofació i casos especials sense contracció. Construccions amb l'article i/o amb altres estructures amb funció abstractiva o intensiva. Modismes que presenten interferències amb l'article <i>lo</i> neutre. <p>Nom Flexió de gènere i de nombre:</p> <ul style="list-style-type: none"> noms abstractes acabats en <i>-or</i> (<i>amor, clamor, sabor...</i>; <i>amargor, calor, resplendor...</i>) remarques sobre el gènere d'alguns substantius (<i>els afores, el deute, el senyal, les postres, una anàlisi, les dents, la resta...</i>) casos especials de flexió de nombre (<i>sofà/sofàs, cafè/cafès..</i>) plurals invariables (<i>llapis, ritus, cactus, dilluns...</i>) <p>Adjectiu Col·locació respecte al nom. Remarques:</p> <ul style="list-style-type: none"> casos d'intercalació de <i>u</i> semiconsonant (<i>inic/iniqua, oblic/obliqua...</i>) casos amb dificultat (<i>amargant, elegant, pobre/ -a, comú/-una, covard/ -a, marroquí/ -ina...</i>) <p>Pronoms Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitius.</p>	<p>Determinants i quantificadors Valor semàntic de les formes <i>llur/llurs</i> i ús restringit en registres formals.</p> <p>Morfologia i usos dels quantitius invariables.</p> <p>Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits (<i>qualsevol, hom, cada u, cadascú, la resta...</i>).</p> <p>Relatius Concepte, tipus i funció sintàctica.</p> <p>Els relatius <i>que, qui, què, qual, on</i>.</p> <p>Les estructures d'article + <i>que</i>.</p> <p>El relatiu adjectiu <i>qual</i>.</p> <p>Les estructures <i>la qual cosa, cosa que</i>.</p> <p>Pleonasmes més habituals.</p>	<p>Pronoms Pronoms febles: combinacions binàries.</p>	

		Continguts		
		Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.2.3. Components del grup verbal	<p>Verb Classificació sintàctica: transitius i intransitius, personals i impersonals.</p> <p>Els modes i els temps verbals: pla en què situen l'acció i valor temporal que li atribueixen.</p> <p>Usos més freqüents i estables de <i>ser</i> i <i>estar</i>.</p> <p>Perífrasis:</p> <ul style="list-style-type: none"> • d'obligació: <i>haver de +infinitiu, caldre +infinitiu / que</i> • de probabilitat: <i>deure +infinitiu</i> • d'imminència: <i>estar a punt de +infinitiu</i> 	<p>Verb Verbs amb formes velaritzades.</p> <p>Verbs de la segona conjugació que presenten interferència amb el paradigma de la tercera: <i>admetre, concebre, debatre, difondre, ocórrer, incloure...</i></p> <p>Participis irregulars.</p> <p>Concordança del participi.</p> <p>Usos del gerundi.</p> <p>Adverbi Ús de la doble negació.</p> <p>Ús de la partícula <i>pas</i>.</p> <p>Adverbis i locucions de probabilitat.</p>	<p>Verb El temps verbal en oracions de probabilitat.</p> <p>Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals.</p> <p>Remarques sobre la conjugació de <i>cabre, caldre, córrer, estar, saber, ser, veure...</i></p>	
2.2.4 Enllaços	<p>Conjuncions Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació.</p> <p>Usos de les conjuncions copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives.</p>	<p>Preposicions Usos de <i>fins, fins a, com, com a, cap, cap a</i>.</p> <p>Ús del <i>de</i> partitiu.</p>	<p>Preposicions Canvi i caiguda.</p> <p>Usos de <i>a</i> i <i>en</i> introductòries de complements circumstancials de temps i de lloc.</p> <p>Conjuncions Conjuncions i locucions conjuntives de subordinació.</p> <p>Usos de completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals.</p> <p>Distinció entre <i>sinó</i> adversatiu i <i>si no</i> condicional o concessiu; distinció entre <i>perquè, per què</i> i <i>per a què</i>.</p> <p>Ús de <i>posat que</i>.</p> <p>La conjunció <i>que</i> en oracions completives.</p>	

Continguts			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.2.5 Signes de puntuació	<p>La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions.</p> <p>Usos més freqüents del punt i coma: juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives, etc.</p>	<p>Ús de la coma en oracions adjectives i supressions verbals.</p> <p>El guió, els dos punts i les cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.</p>	<p>Ús de la coma en:</p> <ul style="list-style-type: none"> • inversions de l'ordre lògic • pleonasmes • contactes amb conjuncions • casos d'ambigüitat o confusió de funcions sintàctiques
2.2.6 Lèxic	<p>Unitats lèxiques i fraseologia Frases fetes i refranys.</p> <p>El sentit figurat: la metàfora, la comparació i l'analogia.</p>	<p>Relacions semàntiques</p> <p>Sinonímia</p> <ul style="list-style-type: none"> • concepte • sinònims del vocabulari general <p>Antonímia</p> <ul style="list-style-type: none"> • concepte • antònims del vocabulari general <p>Polisèmia</p> <ul style="list-style-type: none"> • concepte • mots polisèmics del vocabulari general <p>Processos de formació lèxica L'ús del guionet en mots compostos:</p> <ul style="list-style-type: none"> • compostos a la manera culta amb formes prefixades acabades en <i>-o</i> (<i>audiovisual, grecollatí, fisicoquímica, serbocroat, hispanoamericà</i>) • compostos catalans el primer component dels quals és un mot que duu accent gràfic (<i>màllarg, pèl-roig...</i>) • compostos formats per mots units per una conjunció o una preposició (<i>alloli, coliflor, vetesifils...; plats-i-olles; blat de moro, vaga de fam...; marededéu; cul-de-sac</i>) • sintagmes lexicalitzats (<i>bar restaurant, conferència col·loqui, gall dindi, baix relleu...</i>) • altres: <i>abans-d'ahir, adéu-siau</i> 	<p>Reculls lèxics Tipus de diccionaris: monolingües i plurilingües, generals i especialitzats, normatius i dialectals, enciclopèdics, de sinònims i antònims.</p> <p>Organització dels diccionaris:</p> <ul style="list-style-type: none"> • accepcions i subaccepcions • ordenació temàtica • contingut dels articles: pronunciació, morfologia, locucions i frases fetes

2.3. Fonètica i ortografia

Continguts			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.3.1 Vocalisme	<p>Ortografia de <i>a</i> i <i>e</i> àtones</p> <ul style="list-style-type: none"> Mots sense punts de referència clars: <i>emparar, ànec, Esteve, orfe, meravella, orgue, rave, resplendent, estella, vernís, ebenista, espàrrec, sanefa, rancor...</i> <p>Ortografia de <i>o</i> i <i>u</i> àtones</p> <ul style="list-style-type: none"> Cultismes i pseudoderivats: <i>boca/bucal, cònsol/consular, corba/curvatura, doble/duplicar, home/humanisme, jove/juvenil, moc/mucosa, títol/titular, volcà/vulcanisme...</i> Verbs <i>poder</i> i <i>voler</i> en les formes de subjuntiu i d'imperatiu. Altres mots sense punts de referència clars: <i>cartolina, escapolar-se, esdrúixol, subornar, sufocar, polir, complir, sofrir, sorgir, assortir, sospir, torró, turment...</i> <p>Diftongs</p> <ul style="list-style-type: none"> funcions no vocàliques de la <i>i</i> i la <i>u</i> diftongs creixents i decreixents triftongs <p>Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica en una tira fònica: elisió, sinalefa i sinèresi.</p> <p>Accentuació</p> <ul style="list-style-type: none"> altres casos de l'ús del diacrític casos de pronunciació i accentuació errònia per canvi de la síl·laba tònica <p>Dièresi</p> <ul style="list-style-type: none"> ús de la dièresi en vocals <i>i</i> i <i>u</i> àtones excepcions i problemes en l'ús de la dièresi 		

		Continguts		
		Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.3.2	Consonantisme		<p>Ortografia de <i>b/v</i> mots sense punts de referència clars:</p> <ul style="list-style-type: none"> • amb <i>b</i>: <i>mòbil, rebentar, rebolcar, baf, berruga, biga, bolcar...</i> • amb <i>v</i>: <i>avet, avorrir, avortar, avi, almívar, bava, cavall, covard, governar, gravar, fava, haver, sivella, llavi, núvol, prova, rave, savi, taverna, trèvol, advocat, canvi, esvelt, vernís...</i> • derivats i pseudoverivats: <i>corba/curvatura, calba/calvície, cervell/cerebral, moviment/mòbil...</i> <p>Pronunciació i ortografia de les alveolars fricatives</p> <ul style="list-style-type: none"> • les terminacions <i>-assa, -issa, -essa, -ança, -ença</i> • els grups sonors <i>dins-, fons- i trans-</i> • grafia <i>s</i> darrere prefixos i en mots compostos • grafia <i>z</i> en cultismes i tecnicismes • els grups <i>cc, xc i sc</i> • els sons [ks] i [gz] representats per la grafia <i>x</i> • pronunciació i ortografia de mots que no es pronuncien segons la normativa en un registre col·loquial, com ara: <i>Àsia, anàlisi, asil, síntesi, prosòdia dissoldre, etcètera, messies, poncella, frontissa, els femenins acabats en -essa, els que tenen els grups -essor, -essió -missor, -missió</i> <p>Ortografia de les vibrants: mots compostos i darrere prefixos</p>	<p>Ortografia de les oclusives sordes i sonores en mots amb dificultat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>p/b: tub, club, adob, cabdell, cabdal, cabdill, dissabte, dubte, sobte, apte, optar, opció, òptic</i> • <i>c/g: mag, zig-zag, tècnic, anècdota, càrrec, mànec, préssec, fàstic, ànec</i> • <i>t/d: fred, sud, atlas, atleta, atmosfera...</i> <p>Ortografia de les palatals fricatives i africades en mots amb dificultat (<i>jeure, jersey, majestat, jeroglífic...</i>).</p> <p>Ortografia de les nasals</p> <ul style="list-style-type: none"> • geminacions <i>mm, nn</i> • els grups consonàntics <i>mp i mf</i> • mots amb dificultat del vocabulari bàsic: <i>tanmateix, enmig, conte, comte, compte, empremta, impremta, premsa, temps, prompte símptoma...</i> <p>Ortografia de les laterals</p> <ul style="list-style-type: none"> • ús de la grafia <i>l·l</i> en mots amb dificultat. <p>Canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions.</p> <p>Fenòmens d'emudiment consonàntic</p> <ul style="list-style-type: none"> • les oclusives precedides de nasal o [l] • el so [s] en el demostratiu aquest <p>La grafia <i>h</i>: pronunciació aspirada</p>

Continguts			
	Suficiència 1	Suficiència 2	Suficiència 3
2.3.3 Convencions gràfiques	<p>Criteria generals per abreujar els mots.</p> <p>Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions de l'hora, pesos i mesures, tractament personal.</p>		<p>Funció distintiva de les majúscules.</p> <p>Les majúscules en els casos d'ús general següents:</p> <ul style="list-style-type: none"> • càrrecs oficials • formes de tractament que precedeixen els noms propis o les designacions de càrrecs • formes protocol·làries • noms d'institucions i entitats • topònims amb article • noms de places, carrers, etc.

3 . MARC SOCIOLINGÜÍSTIC

		Continguts	
		Suficiència 2	Suficiència 3
3.1 Formació i evolució de la llengua catalana	<p>Estat actual de la llengua catalana Concepte de bilingüisme.</p> <p>La Llei de normalització lingüística.</p> <p>Objectius de la normalització lingüística: coneixements, ús, actituds.</p>		
3.2 Varietats de la llengua	<p>Estàndard i normativa La llengua estàndard: varietat supradialectal.</p> <p>Els conceptes de codificació i normalització lingüístiques.</p> <p>El valor de la normativa.</p> <p>La normativa com a eix central de l'estàndard.</p> <p>Els diversos estàndards regionals.</p>	<p>Varietats geogràfiques La unitat del català:</p> <ul style="list-style-type: none"> • igualtat i complementarietat de les varietats geogràfiques • actituds davant dels dialectes <p>Varietats geogràfiques orientals: rossellonès, alguerès, central i insular.</p> <p>Varietats geogràfiques occidentals: nord-occidental i valencià.</p> <p>Característiques i trets identificadors dels dialectes catalans.</p>	<p>Varietats històriques Principals etapes de l'evolució de la llengua catalana: origen, edat mitjana, Decadència, Renaixença i segle XX.</p> <p>Algunes mostres literàries de varietats històriques: els primers documents en llengua catalana, textos de Ramon Llull, Ausiàs Marc, Baró de Maldà, Verdaguer, literatura popular, etc.</p> <p>Varietats generacionals i socials Varietats generacionals: trets fonètics, lèxics i morfosintàctics associats al parlar dels joves i dels vells.</p> <p>Varietats socials:</p> <ul style="list-style-type: none"> • varietats associades a grups socials amb trets comuns (professions, activitats d'oci, etc.) • identificació de trets fonètics, morfosintàctics i lèxics propis d'alguns grups socials